

РЕШЕНИЕ

№ 6378

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7420** по описа за **2020** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Й. С. М., срещу Решение от 30.04.2020г., постановено от Софийски районен съд, НО, 21-ви състав, по нахд № 19286/2018 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 42-0001727 от 23.07.2018 г., издадено от началника на Областен отдел Автомобилна администрация - софия (ООАА), с което на М. е наложено наказание глоба в размер на 1500 лв. за нарушение на чл. 27 § 2, изр. първо, предложение второ от Регламент №164/2014г. относно тахографите в автомобилния транспорт, и глоба в размер на 10 лева за нарушение на чл. 100, ал.1, т. 1 от ЗДвП.

Касаторът Й. С. М. навежда доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. Твърди, че СРС не е взел предвид изложените пред него аргументи и доказателствата и не е обсъдил възраженията за наличието на нарушение на чл. 42, т.4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН от ЗАНН.

Ответникът- ООАА - С. редовно призован не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и

възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

За да постанови оспореното решение, районният съд от фактическа страна е приел, че на 04.04.2018г. около 10, 40 часа на автомагистрала „Х.“ на около 50 метра от разклона за [населено място], Й. М. управлявал влекач марка Скания с рег. [рег.номер на МПС] с прикачено полуремарке Ш. с рег. [рег.номер на МПС] с посока на движение към [населено място], като извършвал международен транзитен превоз от Н. към България. На същия била извършена проверка от служители на ОО „АА“, при която било установено, че използва картата на друг водач- С. Й., който в момента на проверката не е бил на борда на пътното превозно средство. Също така водачът не представил и контролен талон към СУМПС. Въз основа на извършената проверка бил съставен акт за установяване на административно нарушение от 04.04.2018г., който е послужил за издаване на обжалваното наказателно постановление.

За да постанови оспореното решение първоинстанционният съд е приел от правна страна, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, издадени са от компетентни органи в предвидените в закона срокове. Прието е също така, че визираните в наказателното постановление административни нарушения са безспорно установени.

Решението е правилно.

Съгласно разпоредбата на чл.27 § 1 и § 2 от Регламент №164/2014г. „Картата на водача е лична“ и „даден водач може да е титуляр на не повече от една валидна карта на водача и има право да използва само своята собствена персонализирана карта на водача. Водачът не може да използва карта на водача, която е повредена или е с изтекъл срок“. Посочената разпоредба има за цел да се гарантира спазването на изискванията за режима на работа на водачите на превозни средства, извършващи международни автомобилни превози, като време на работа, почивки и др. Наличието на поставена персонализирана карта на водача, който не е присъствал в кабината на автомобила, е установено по несъмнен начин. В случая се симулира присъствие на борда на автомобила и на неприсъстващия водач, което несъмнено е нарушение на посочената разпоредба.

Настоящата съдебна инстанция намира, че не са допуснати нарушения по чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН поради неконкретизирани дата и място на нарушението. И в акта за установяване на административното нарушение /АУАН/, и в наказателното постановление /НП/ са описани коректно както датата, така и мястото на извършване на нарушението. Детайлно са описани нарушението, механизмът на извършването му, както и обстоятелствата, при които е било извършено.

Касационната инстанция споделя изводите на РС и относно субективната страна на деянието, както и относно вида и размера на наложеното наказание.

Съдът счита, че решението на СРС в частта на установеното нарушение на разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП за правилно и законосъобразно. Следва да се има предвид, че съгласно същата водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната

категория и контролния талон към него. За неизпълнение на посоченото задължение е предвидена санкция, регламентирана в чл.183, ал.1, т.1 ЗДвП, съгласно която водач, който не носи определените документи - свидетелство за управление, контролен талон и свидетелство за регистрация на управляваното моторно превозно средство, се наказва с глоба в размер на 10,00 лв.

Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.04.2020 г. по нахд № 19286/2018 г. по описа на СРС, НО, 21-ви състав.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.